

יריב בן-אליעזר

נכדו הבכור של דויד בן-גוריון, שהיה חותם בשעתו על מאמריו בפסדונים, "סבא של יריב", שימש עד עתה כמרצה באוניברסיטה של תל-אביב על תעמולה ושינוע. אבל הוא לא הצליח לשכנע את קהל הבוחרים בתל-אביב לבחור באשר ("ארתור") בניתן לראשות

העיר, אחרי שכיהן כיועצו בתקופת-הבחירות. לעומת זאת שוכנע עלידי אחד מתלמידיו, בני הרצל, להיכנס כשותף למישרד-הפירסום שלו. באותו מישרד משמשת כמזכירתו ריקי קורן, מי שהיתה בעבר מזכירתו של ראש עיריית תל-אביב, שלמה להט. מימין: יריב בילדותו, דודתו, דודו עמוס, פולה ודויד בן-גוריון והוריו. משמאל: יריב כיום.

עבודת הנברותיות האלה, השיבה כי זו התגובה שלה על ההלם הניו-יורקי שעברה, כאשר עבדה שם בבוטיק כדי להתפרנס, ובאחד הימים הגיר עיה קבוצה של שודדות כור שיות ושדדה את המקום. כאי שר ניסתה מירית למחות. היר ציאה אחת השודדות. כושית חתיכה משגעת, סכין ואיימה עליה. ביטויי למה שהתחולל בנפשה או אפשר לראות ב-תערוכה היום.

סרטים בעלי צביון-פרי ליטי מרתקים באחרונה את יוצרי הסרטים בארץ. אחרי שהסרט כתבת שער, מרמז בסיפורו על פרשת רצח הייב ארלוזורוב, עובדים עתה שניים מאנשי צוות הסרט הזה על תסריט חדש, שיספר על נפילת המערך. אבי כהן, מי שהיה עוזר במאי בכתבת שער ורייזר מור, עורך הסרטים, כתבו טיוטה ראשונה לתסריט.

הסרטים הקצרים, מישה ארי פוטובסקי, צברו השניים מספיק כסף. בימים אלה נסעה עידית להודו לזמן בלתי-מוגדר בל, כדי להתעמק בתורות היר גורו למיניהן. בעלה, לעומת זאת, מציג בארץ סרט קצר שביים, בשם הכיכר, שכימעט לכל אורכו רצה בחורה עירור מה סביב כיכר-המדינה. בזמן שעידית תשהה בהודו, יגור בעלה באמסטרדאם עם ידידו, ז'אק קמבאיר ואשתו, אן מיכמאיר.

בגלריה תל-אביבית מוצגת צגת בימים אלה תערוכה ירי צאת-דופן של אמנית צעירה בשם מירית כהן, שחזרה ארצה אחרי שהות של שלוש שנים בניו-יורק, ושקבלה מילגת-לימודים מקרן לתרבות אמריקה-ישראל. מירית מציגה בתערוכתה רסיסיונכוכית הקשורים בחוטי השמל דקי-קים. כשנשאלה מה המקור לי-

רות הצלחתו, אחרי תערוכתו האחרונה בפירנצה. כבר עכ"שיו הזמן לערוך שתי תערוכות-יחד, בעת ובעונה אחת. בשני מוסיאונים חשובים בעיר לם. האחד, במוסיאון לאמנות מודרנית בדיסלדורף שבגרמניה, והשני במוסיאון בקאי ראקאס שבונצואלה. נקבע לו אותו תאריך לפתיחה בשני מקומות אלה. נוסף לכך הוא כבר נמצא במשאומתן עם בעלי מוסיאון פומפידו, החשוב ביותר באירופה, על תערוכתו יחיד שלו גם שם. גם דני עצמו עדיין אינו יודע באיזה מוסיו און יהיה בדיוק בערב הפתיחה.

כי מהודו תצא תורה, בזאת מאמינה בודאי עידית, בתו של גורא גורדיק ז"ל. אחרי שהות של שלוש שנים בגרמניה, שם ניהלה בית-מרי זח שאביה פתח עבורה, בשרי תוף עם בעלה, הצייר ויוצר

יאיר אלעזר

בנו בן ה-12 של דויד ("דודו") אלעזר ז"ל הפך לכוכב-קולנוע. הוא שחה לתומו בבריכה בנווה-אביבים, שם נפטר אביו, כאשר פנו אליו אנשי צוות-ההסרטה של הסרט הישראלי החדש, "טרנויט", והציעו לו תפקיד מרכזי בסרט. הוא הוזמן לפגישה עם הבמאי, דני וקסמן, ונתן מייד את הסכמתו להופיע בסרט. אנשי-הצוות פנו בכל זאת אל אמו, תלמה, כדי לוודא שהיא מרשה לו להשתתף בסרט. תלמה אמרה שיאיר הוא עצמאי מאד, ומחליט בעצמו בעניינים שכאלה.

עיר, זכריה דרוקר, הקבלן, וחבריה-הכנסת משה כהן. הם התאספו בוויולה חיפאית והחרי ליטו על הקמת אגודת ציבור ריית. שתנסה להקים מחדש את בית-הספר למישחק.

לתיאטרון חיפה הגיע במאי וסופר בריטי בשם פטי" בן ברקוק, כדי לביים את המחזה הגילגול, לפי ספרו של פרינץ קפקא. סטיבן אינו מסר תפק רק בכתיבה ובבימוי, אלא גם משחק בסרטים. למשל בסרט התפוז המיכני, שהוצג לפני שנים אחדות. שיחק את אחד מחברייה-הכנופייה המרושעים ב-סרט.

אמן מבוקש מאד בשוק העולמי, הפך הפסל דני קרייז'ן, המתחיל לקצור את פרי

לה. כאשר הבחין המכוון ב-שמות הכתובים על הדלת, שאל אם מישה אשורב הוא בע-לה של הנדלר. דליה תיקנה אותו וסיפרה לו שאשורב היה בעלה שלה. כאשר שאל מדוע שמו עדיין על הדלת, הסבירה דליה שוב, שהוריו של אשורב גם הם מתגוררים באחת הקרימות באותו הבית.

לפני שנה הוקם בחיפה בית-ספר למישחק, בניהולו של אדם ברנר, שאינו זהה עם העיתונאי הנושא שם זה. מר חוסר תקציב נאלץ המקום ל-היסגר. בימים אלה נחלצו ל-עזרת בית-הספר כמה אנשים בעלי-השפעה בעיר הכרמל. כמו אמיר לוקוב, המנהל הכללי של חברת כימיקלים ב-

בתיאטרון חיפה הגיע במאי וסופר בריטי בשם פטי" בן ברקוק, כדי לביים את המחזה הגילגול, לפי ספרו של פרינץ קפקא. סטיבן אינו מסר תפק רק בכתיבה ובבימוי, אלא גם משחק בסרטים. למשל בסרט התפוז המיכני, שהוצג לפני שנים אחדות. שיחק את אחד מחברייה-הכנופייה המרושעים ב-סרט.